

ткування і по цей час показала свою виключну практичність та доцільність, що сприяє належному забезпеченню режиму секретності та охорони державної таємниці в ГУНП в Дніпропетровській області.

Питання діяльності УРТЗІ, підпорядкованих режимно-секретних органів та стан режимно-секретного забезпечення оперативно-службової діяльності в підрозділах поліції області знаходиться під контролем керівництва Головного управління та УРТЗІ ГУНП.

Бібліографічні посилання

1. Про державну таємницю: Закон України від 21.01.1994 р. *ВВР України*. 1994. №16. Ст.93 (із змінами та доп.).
2. Аналітична довідка Управління режиму та технічного захисту інформації Головного управління Національної поліції в Дніпропетровській області за 2018 рік. Дніпро, ГУНП в Дніпропетровській області. 37 с.
3. Нізельник О.І., Єфімов В.В. Місце та значення забезпечення державної таємниці в оперативно-розшуковій та кримінальній процесуальній діяльності. Актуальні проблеми правоохоронної діяльності та юридичної науки: матеріали Міжнародної науково-практ. конф. (19–20 вересня 2013 року. Дніпропетровськ, ДДУВС. С. 484-486.
4. Порядок організації та забезпечення режиму секретності в державних органах, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах і організаціях, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 18.12.2013 року № 939.

Надійшла до редакції 28.01.2019

SUMMARY

Nizelnik O.I. Features of implementation of measures to ensure secrecy in agencies and units of National police (based on the materials of the Main Department of National Police in Dnipropetrovsk region). The article considers the peculiarities of securing the secrecy regime in the bodies and units of the National Police on the example of the Main Department of the National Police in the Dnipropetrovsk region in modern conditions. It is noted that the specified structure of regime-secret activity during the period of its launch and at that time has shown its extreme practicality and expediency, which leads to the proper securing of the regime of secrecy and protection of state secrets in the Main Department of the National Police in the Dnipropetrovsk region.

The activity of the Office of the regime and technical protection of information subordinated to the regime-secret bodies and the state of regime-secret support of operational-service activity in the police units of the Dnipropetrovsk region is under the control of the management of the Main Directorate and directly the Office of the regime and technical protection of information.

Keywords: *secrecy regime, state secret security, secret and secret authorities, state of secret security of operational and service activities, regime management and technical protection of information.*

УДК 343.43

Постол О.І. ©

науковий співробітник
(Одеський державний
університет внутрішніх справ)

DOI: 10.31733/2078-3566-2018-6-163-168

СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ УЧИНЕННЯ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА

Визначено зв'язки між домашнім насильством та інформаційними технологіями. Розглянуто окремі аспекти застосування кривдниками сучасних інформаційних технологій під час вчинення домашнього насильства. Висвітлено особливості використання інформаційних технологій для запобігання та протидії домашньому насильству.

Ключові слова: *домашнє насильство, інформація, інформаційні технології, мережі Інтернет, соціальні мережі.*

Постановка проблеми. Домашнє насильство є соціально небезпечним явищем, яке широко розповсюджене як у всьому світі, так і в Україні, про що свідчать статистичні дані дослідження «Економічна вартість насильства щодо жінок в Україні», UNFPA Представництва Фонду ООН у галузі народонаселення в Україні, відповідно до яких в Україні щороку від гендерно зумовленого насильства, зокрема домашнього насильства, гине близько 600 жінок,

© Постол О.І., 2019

у результаті чого економіка держави втрачає 1,5 млн. гривень, окрім того 2,4 млн. гривень становлять економічні витрати через непрацездатність жінок внаслідок домашнього насильства. Слід зауважити, що 1,1 млн. жінок на рік зазнають фізичного і сексуального насильства, та лише 15,9 % з них звертаються за допомогою до правоохоронних органів [1].

Наразі в нашій державі проблемі домашнього насильства приділяється велика увага та підтримка на державному рівні, зокрема 07 грудня 2017 року було прийнято Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству», який сприяв значним трансформаціям у сфері запобігання та протидії домашньому насильству та, на відміну від попереднього Закону України «Про попередження насильства в сім'ї» від 2001 року, запровадив більш дієві спеціальні заходи щодо протидії домашньому насильству.

Однак звертає на себе увагу факт відсутності будь-яких згадувань у даному Законі про вчинення домашнього насильства із застосуванням сучасних інформаційних технологій та інструменти протидії такому насильству. У зв'язку з чим виникає необхідність у визначенні такого поняття, як вчинення домашнього насильства із застосуванням інформаційних технологій та шляхів його запобігання і протидії.

Аналіз публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Дослідженням проблеми домашнього насильства займалися вчені з різних галузей знань – адміністративного права, кримінального права, психології, соціології та інших – О.М. Бандурка, А.Б. Блага, О.В. Бойко, Ф.К. Думко, М.В. Євсюкова, Т.В. Журавель, Я.М. Квітка, О.В. Ковальова, О.О. Лазаренко, К.Б. Левченко, О.В. Негодченко, О.М. Ткаленко, Г.О. Христова, Х.П. Ярмак та ін. Однак практично відсутні наукові праці у цій сфері з боку науковців інформаційного права та кібербезпеки.

Мета статті полягає в тому, щоб на основі аналізу наукових праць та законодавства України виявити наявні проблеми, які існують у сфері запобігання та протидії домашньому насильству із застосуванням сучасних інформаційних технологій та запропонувати шляхи їх вирішення.

Виклад основного матеріалу. Домашнє насильство представляє собою особливу модель поведінки кривдника, яка спрямована на контроль і підтримку влади над членами своєї сім'ї. Така поведінка включає в себе дії фізичного, психологічного, економічного та сексуального характеру для контролювання постраждалої особи. Сучасні технології в цьому процесі можуть надати нові можливості для кривдника для залякування і переслідування постраждалої особи.

Так, кривдниками можуть бути використані мобільні телефони, смартфони, персональні комп'ютери, ноутбуки, системи фото- та відеофіксації, системи глобального позиціонування (GPS) та багато інших сучасних технологічних пристроїв.

По-перше, вони можуть бути засобом контролю постраждалої особи. Кривдники можуть систематично дзвонити постраждалій особі, надсилати текстові повідомлення з вимогою повідомити, де вона знаходиться. В міру вдосконалення і збільшення легкого доступу до програмного забезпечення, шпигунських програм, які, як правило, продаються для батьків, щоб контролювати поведінку своїх дітей, для кривдників є додатковими інструментами для контролювання членів своєї сім'ї. Наприклад, особи, які вчиняють домашнє насильство, можуть встановлювати програми-шпигуни на комп'ютерах постраждалих осіб. Це дає можливість записувати паролі і персональні ідентифікаційні дані, відстежувати веб-сайти, які відвідує постраждала особа, читати вхідні і вихідні повідомлення електронної пошти. Технології для відстеження та моніторингу дій і поведінки постраждалої особи в режимі реального часу, або в історичному плані, наприклад, відстеження GPS – кривдники можуть встановлювати пристрої під автомобілем, в сумці і т. ін., що забезпечує зручні укриття, з метою відслідковувати рух постраждалих осіб. Також відстежувати постраждалу особу без її відома кривдникам дозволяють можливості Bluetooth і настройки геолокації на смартфонах, планшетах і комп'ютерах. Високотехнологічні камери малих розмірів можуть встановлюватися у приміщеннях і контролюватися з інших джерел в будь-якому місці. Соціальні мережі, такі як ВКонтакте, Facebook, Twitter, Snapchat, Instagram, надають кривднику можливість контролювати дії постраждалої особи. Хоча деякі платформи відображають місто користувача, є такі, як Snapchat, які показують розташування особи, аж до рівня вулиці.

По-друге, для погроз на адресу постраждалої особи можуть використовувати інструменти мережі Інтернет, такі як електронна пошта або соціальні мережі, з метою залякування, приниження гідності та погроз.

По-третє, за допомогою сучасних інформаційних технологій можуть здійснюва-

тися маніпулювання та шантаж постраждалої особи. Не є винятком використання інформаційних технологій для залучення постраждалих осіб у насильницькі ситуації, наприклад, шахрайські публікації і рекламні оголошення (сайти знайомств, можливості працевлаштування і т. ін.). Використання технологій в якості інструменту для маніпулювання і поширення дезінформаційних і незаконних матеріалів, наприклад, інтимних фотографій та відео. Використання технологій в якості пропагандистського інструменту для заохочення гендерно обумовленого насильства.

Сучасні інформаційні технології можуть допомагати уникати відповідальності. Додатки дозволяють користувачам синхронізувати дані між пристроями. Кривдник може встановити ці додатки для синхронізації своїх пристроїв з постраждалою особою. Це дозволяє йому переглядати всі дії і файли, збережені на пристрої. Функціональність синхронізації може збільшити ризик для постраждалої від домашнього насильства особи, яка може використовувати свій телефон для зберігання доказів домашнього насильства, знімків травм, або історії перегляду, що показують результати пошуку про те, як наприклад, залишити кривдника та побороти домашнє насильство. Кривдники можуть також видаляти будь-які файли або повідомлення, які інкримінують їх дії.

Важливо, що з метою уникнення відповідальності за свої дії кривдники можуть використовувати різні технології забезпечення анонімності своїх дій у мережі Інтернет, а також програми безпечної передачі інформації. Серед найпоширеніших способів забезпечення анонімності можна виділи такі:

Проксі-сервери, які можуть бути використані, якщо кривдник бажає приховати свою справжню адресу в мережі Інтернет. Запити в мережі при використанні такого серверу здійснюються від імені проксі-серверу, не відображаючи імені комп'ютера особи, яка запитує інформацію.

VPN-сервери, за допомогою яких утворюється віртуальний захищений тунель між вузлами, який забезпечує цілісність та конфіденційність інформації, яка передається. Іншими словами «VPN» – це мережа, яка використовує мережу Інтернет для з'єднання віддалених сайтів або користувачів. Тому, якщо кривдник увійде через мережу «VPN», той, хто шукає користувачку IP-адресу, зможе дійти тільки до IP-адреси мережі «VPN», однак не побачити початкову IP-адресу користувача.

Darknet – прихована мережа не пов'язаних між собою віртуальних тунелів, яка забезпечує передачу даних у зашифрованому вигляді. При використанні Darknet, IP-адреса користувача є недоступною. Саме тому Darknet часто сприймається як інструмент для здійснення анонімної комунікації і незаконної діяльності.

The Onion Routing, так звана TOR-мережа – це мережа віртуальних тунелів для забезпечення анонімності в мережі Інтернет, яка створюється добровільними учасниками шляхом встановлення на власний комп'ютер або сервер програм-ретрансляторів (Relays), через які встановлюються з'єднання між користувачем і сервером у мережі Інтернет.

I2P – відкрита, розподілена, анонімна, самоорганізована комп'ютерна мережа, яка працює поверх загальнодоступних каналів зв'язку Інтернет. Особливостями функціонування цієї мережі є убезпечення її користувачів від вистежування.

Також з метою приховування своєї злочинної діяльності кривдники можуть застосовувати і традиційні методи криптографії – шифрування повідомлень. Однією з програм, яка може використовуватися з цією метою, є мобільне застосування Signal, Wire та інші, які шифрують потоковий голос та передають його через мережу Інтернет іншому абоненту. Важливо, що для цього користувачу не потрібно заводити окремий обліковий запис (використовується номер телефону) [2, с. 91–92].

Важливо зауважити, що домашнє насильство із використанням сучасних інформаційних технологій має особливості, які повинні враховуватися під час вироблення ефективних засобів протидії йому:

- різноманітність і доступність до багатьох технологій роблять їх доступними для кривдників;
- пов'язане з технологією насильство підриває почуття безпеки постраждалої особи: воно загрожує географічним і просторовим межах «безпечної відстані» або «безпечного місця», тобто правопорушення може бути зроблено без фізичного контакту і з будь-якого місця;
- кривдник може залишатися невідомим для постраждалої особи;
- образливі дії з використанням технологій вимагають менше часу і зусиль;
- тексти і зображення швидко розмножуються і існують протягом тривалого часу.

Особливими є також і наслідки вчинення домашнього насильства із застосуванням інформаційних технологій. У такому разі постраждала особа є більш вразливою та менш захищеною.

Однак, незважаючи на такі наслідки використання сучасних інформаційних технологій при домашньому насильстві, у той же час вони можуть стати і знаряддям захисту для постраждалої особи.

Так, наприклад, для осіб, постраждалих від домашнього насильства, в США було розроблено спеціальний додаток для iPhone і Android під назвою «Aspire News». У даному додатку можна знайти інформацію про організації, куди можна звернутися за допомогою. Крім того, даний додаток містить так звану «тривожну кнопку», при натисканні на яку в ситуації домашнього насильства відбувається оповіщення місцевих установ, які уповноважені запобігати і протидіяти домашньому насильству. Розробники даної програми також включили до неї можливість аудіо- та відеофіксації конфліктної ситуації, що може використовуватися як докази для підтвердження провини кривдника.

Схожий додаток було розроблено в Індії (Нью-Делі) під назвою «ICE» – це абревіатура від англійського "In case of emergency" (в екстрених випадках). Додаток допомагає його власникам встановити місцезнаходження і відправити сигнал SOS на кілька номерів телефонів, які вибирають самі користувачі.

Цікавим з точки зору забезпечення безпеки для постраждалих осіб є сучасні технології, що застосовуються до кривдника в Австралії у випадках підвищеного ризику для життя постраждалих осіб. Так, кривдників можуть зобов'язати носити електронні GPS браслети. Постраждалі особи при цьому мають окремий прилад, який видає попереджувальний сигнал тривоги про наближення кривдника [3].

Данні пристрої було б доцільно запровадити і в нашій державі, особливо в рамках спеціальних заходів з протидії домашньому насильству, а саме обмежувального припису та термінового заборонного припису, які, відповідно до статей 25 та 26 ЗУ «Про запобігання та протидію домашньому насильству», можуть містити такі заходи протидії: зобов'язання залишити місце проживання (перебування) постраждалої особи; заборона на вхід та перебування в місці проживання (перебування) постраждалої особи; заборона в будь-який спосіб контактувати з постраждалою особою [4]. Що сприяло б працівникам поліції виконувати вимоги статті 10 ЗУ «Про запобігання та протидію домашньому насильству», а саме у частині здійснення контролю за виконанням кривдниками спеціальних заходів протидії домашнього насильства протягом строку їх дії.

Важливо, що в законодавстві України хоча й відсутні поняття «технологічне насильство» або «вчинення домашнього насильства із застосуванням інформаційних технологій», однак існують певні норми, які захищають постраждалих осіб від незаконного втручання технологій в їх особисте життя.

Так, відповідно до статті 31 Конституції України [5], кожному гарантується таємниця листування, телефонних розмов, телеграфної та іншої кореспонденції. Винятком може бути передбачене частиною 2 статті 14 Кримінального процесуального кодексу України [6] втручання у таємницю спілкування на підставі судового рішення з метою виявлення чи запобігання тяжкому чи особливо тяжкому злочину, встановлення його обставин, особи, яка вчинила злочин, якщо в інший спосіб неможливо досягти цієї мети.

Згідно з частиною 2 статті 32 Конституції України, не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Частиною 2 статті 11 Закону України «Про інформацію» [7] визначено, що не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та захисту прав людини.

Відповідно до пункту 2 частини 2 статті 8 Закону України «Про кібербезпеку» [8], Національна поліція України забезпечує захист прав і свобод людини і громадянина, інтересів суспільства і держави від злочинних посягань у кіберпросторі; здійснює заходи із запобігання, виявлення, припинення та розкриття кіберзлочинів, підвищення поінформованості громадян про безпеку в кіберпросторі.

Кримінальним кодексом України також встановлено відповідальність, згідно зі статтею 182 [9], за незаконне збирання, зберігання, використання або поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди або поширення цієї інформації у публічному

виступі, творі, що публічно демонструється, чи в засобах масової інформації.

Крім того, згідно зі статтею 361 Кримінального кодексу України, особа несе відповідальність за несанкціоноване втручання в роботу електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), автоматизованих систем, комп'ютерних мереж чи мереж електрозв'язку, що призвело до витоку, втрати, підробки, блокування інформації, спотворення процесу обробки інформації або до порушення встановленого порядку її маршрутизації.

Також у статті 361-2 Кримінального кодексу України визначено відповідальність за несанкціоновані збут або розповсюдження інформації з обмеженим доступом, яка зберігається в електронно-обчислювальних машинах (комп'ютерах), автоматизованих системах, комп'ютерних мережах або на носіях такої інформації, створеної та захищеної відповідно до чинного законодавства.

Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» визначає домашнє насильство, як діяння (дії або бездіяльність) фізичного, сексуального, психологічного або економічного насильства, що вчиняються в сім'ї чи в межах місця проживання або між родичами, або між колишнім чи теперішнім подружжям, або між іншими особами, які спільно проживають (проживали) однією сім'єю, але не перебувають (не перебували) у родинних відносинах чи у шлюбі між собою, незалежно від того, чи проживає (проживала) особа, яка вчинила домашнє насильство, у тому самому місці, що й постраждала особа, а також погрози вчинення таких діянь.

У свою чергу, домашнє насильство, вчинене із застосуванням інформаційних технологій, можна віднести до психологічного насильства, яке в Законі визначено як форма домашнього насильства, що включає словесні образи, погрози, у тому числі щодо третіх осіб, приниження, переслідування, залякування, інші діяння, спрямовані на обмеження волевиявлення особи, контроль у репродуктивній сфері, якщо такі дії або бездіяльність викликали у постраждалої особи побоювання за свою безпеку чи безпеку третіх осіб, спричинили емоційну невпевненість, нездатність захистити себе або завдали шкоди психічному здоров'ю особи.

Відповідальність за такі діяння настає згідно з Кодексом України про адміністративні правопорушення статті 173-2, вчинення домашнього насильства, насильства за ознакою статі, невиконання термінового заборонного припису або неповідомлення про місце свого тимчасового перебування [10].

Також слід зазначити, що із січня 2019 року набуває чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законів України у зв'язку з ратифікацією Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами» [11], згідно з яким Кримінальний кодекс України доповнено статтею 126-1, яка визначатиме домашнє насильство як умисне систематичне вчинення фізичного, психологічного або економічного насильства щодо теперішнього чи колишнього подружжя або особи, з якою винний перебуває (перебував) у сімейних або близьких до них відносинах, що призводить до фізичних або психічних страждань, розладів здоров'я, втрати працездатності, емоційної залежності або погіршення якості життя потерпілої особи, за що покарання буде у вигляді обмеження волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк до двох років.

Висновки. Підсумовуючи слід зазначити, що правопорушення, вчинене із застосуванням сучасних інформаційних технологій, має дуже високу латентність як через можливість здійснення операцій анонімно, так і через можливість видавати себе за іншу особу. Тому для виявлення та належної протидії таким правопорушенням необхідно регулярно проводити навчання як для співробітників правоохоронних органів, так і для інших суб'єктів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, а саме: навчання з питань інформаційних технологій; щодо конфіденційності в межах сім'ї та поза нею; безпечного користування сучасними інформаційними технологіями, соціальними мережами та мережами Інтернет, а також щодо відповідальності кривдника за вчинення домашнього насильства із застосуванням інформаційних технологій та відповідальності при використанні інформаційних технологій на порушення законодавства України.

Також важливим є підвищення обізнаності населення про те, як сучасні інформаційні технології можуть бути використані при домашньому насильстві, як забезпечити себе від таких дій та як забезпечити безпеку технологій, якими користується постраждала від домашнього насильства особа.

Бібліографічні посилання

1. Дослідження «Економічні наслідки насильства щодо жінок в Україні»: UNFPA Представництво Фонду ООН у галузі народонаселення в Україні. URL: http://ukraine.unfpa.org/sites/default/files/pubpdf/Infographics_UKR_1.pdf. – Назва з екрана.

2. Виявлення, попередження та розслідування злочинів торгівлі людьми, вчинених із застосуванням інформаційних технологій: навчальний курс / А. Вінаков, В. Гузій, Д. Девіс, В. Дубина, М. Каліжєвський, О. Манжай, В. Марков, В. Носов, О. Соловійов. Київ, 2017. 148 с.

3. Современные технологии и проблема насилия в семье. URL: <http://old.ostanovinasilie.org>. – Назва з екрана.

4. Про запобігання та протидію домашньому насильству: Закон України від 07.12.2017 № 2229-19. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2229-19>. – Назва з екрана.

5. Конституція України: Документ від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-ВР>. – Назва з екрана.

6. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 № 4651-VI. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>. – Назва з екрана.

7. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 № 2657-XII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12>. – Назва з екрана.

8. Про основні засади забезпечення кібербезпеки в Україні: Закон України від 05.10.2017 № 2163-VIII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2163-19>. – Назва з екрана.

9. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 № 2341-III. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>. – Назва з екрана.

10. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 № 8073-X. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/8073-10>. – Назва з екрана.

11. Про внесення змін до деяких законів України у зв'язку з ратифікацією Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами: Закон України від 06.12.2017 № 2227-VIII. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=59648. – Назва з екрана.

Надійшла до редакції 25.01.2019

SUMMARY

Postol O.I. Modern informational technologies as a meaning for committing domestic violence. The article deals with definition of links between domestic violence and information technologies. Some aspects of modern information technologies used by offenders while committing domestic violence, as well as technologies and programs that help to abusers to avoid responsibility for their unlawful actions, are discussed in the article. In addition, the article pays much attention to the foreign experience of using modern information technologies which are applied to ensure the safety of domestic violence victims.

In this case, there were highlighted some basic norms of the Ukrainian legislation that protect the victims from illegal interference of technologies in their personal life. There were also stressed such issues as the necessity for an adequate level of police training and other subjects in the field of prevention and counteraction to domestic violence on information technologies, the safe using of modern information technologies, social networks and Internet networks, so that those persons who have suffered from domestic abuse using modern information technology, would be able to receive timely and qualified assistance.

Keywords: domestic violence, information, informational technologies, Internet, social networks.

УДК 343.9

Фещин М.А. ©

аспірант

(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

DOI: 10.31733/2078-3566-2018-6-168-172

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ОГЛЯДУ МІСЦЯ ПОДІЇ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ КИШЕНЬКОВИХ КРАДІЖОК

Розглянуто особливості проведення огляду місця події при розслідуванні кишенькових крадіжок. Визначено, що основною слідчою дією, яка проводиться першочергово, є огляд місця злочину. На основі аналізу спеціальної юридичної літератури окреслено огляд місця події при розслідуванні кишенькової крадіжки не тільки як «сховище» значного доказового матеріалу, але і як суттєве джерело інформації про обставини вчинення злочину та осіб, які його вчинили. Розкрито цілі та завдання огляду місця події. Наведено перелік типових слідів, які можуть бути виявлені на місці вчинення кишенькової крадіжки.

Ключові слова: кишенькова крадіжка, розслідування, слідчі (розшукові) дії, огляд місця події, цілі проведення огляду місця події, досудове розслідування.

© Фещин М.А., 2019